

РЕШЕНИЕ

№ 625

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9563** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК: 121021382 със седалище и адрес на управление: [населено място], В., [улица], представлявано от Б. М. С., ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 21.07.2021г. по НАХД № 5150/2021г., постановено по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 95-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 509781-F531626/07.05.2020 г., издадено от Началник Отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин/загл. изм. ДВ, бр. 80 от 2018 г./. На основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв. В касационната жалба моли съда за отмяна на процесното решение и потвърденото с него НП. В съдебно заседание касаторът не се представлява. В представено до съда становище твърди допуснати нарушение на процесуалните правила, водещи до незаконосъобразност на НП, конкретно на чл.42,т.5 и чл.57, ал.1,т.5 ЗАНН, както и маловажност по чл.28 ЗАНН.

Ответникът- ЦУ на НАП в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представя за сведение НП от същата за друг обект на касатора и за извършено идентично нарушение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел за установено, че На 09.12.2019 г. около 11:00 ч. инспектори по приходите в ЦУ на НАП, извършили оперативна проверка по спазване на данъчното законодателство в търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - кафе-аперитив, находящ се в [населено място], В., [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК].

В хода на проверката свидетелките установили, че дневният оборот към момента на проверката от монтирания в обекта електронен касов апарат с фискална памет, модел „Т. ZM KL V2“ с ИН на ФУ № ZK058196 и ИН на ФП № 50145415, съгласно дневен финансов „Х“ отчет № 023595/09.12.2019 г., бил в размер на 20, 80 /двадесет лв. и осемдесет ст./лв., а съгласно изготвения опис на парите в касата, фактическата наличност в касата на обекта към момента на проверката била в размер на 40 /четиридесет/ лв. Констатирано било, че часовникът на фискалното устройство бил в съответствие с астрономическото време и фискалното устройство притежава функцията „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, която била активирана. За констатираните обстоятелства бил изготвен протокол за извършена проверка сер. АА № 0044608/09.12.2019 г.

Предвид установената при проверката в обекта кафе-аперитив промяна в касовата наличност в размер на + 19, 20 лв., която представлявала „въвеждане на пари“ в касата, извън случаите на продажби, и която не била отразена на фискалното устройство в момента на въвеждането ѝ с точност до минута, на 17.12.2019 г., в присъствието на упълномощен представител на ЕТ „Б.- Б. М. и двама свидетели, С. П.-инспектор по приходите съставила АУАН № F531626/17.12.2019 г., в който описала подробно времето, мястото и обстоятелствата относно констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписка, при аналогично фактическо описание на нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., Началникът на Отдел „Оперативни дейност“ С. в ЦУ на НАП, издал срещу [фирма] атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДДС му наложил имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв.

По-рано същия ден - около 10:00 ч. на 09.12.2019 г., в изпълнение на служебните си задължения същите инспектори извършили оперативна проверка и на друг обект, стопанисван от ЕТ „Б.- Б. М. - магазин за хранителни стоки, при която била констатирана аналогична положителна разлика във фискалното устройство в обекта в размер на 49, 55 лв. Констатираните обстоятелства били обективирани в протокол за

извършена проверка сер. АА № 0044607/09.12.2019 г.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която напълно се подкрепя от събраните доказателства. Проверена е валидността и законосъобразността на АУАН/НП, вкл. сроковете за издаване, компетентността на издателите, задължителните реквизити. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка и анализ на доказателствата, СРС е стигнал до законосъобразния извод за наличие на извършеното нарушение. Нарушението е описано ясно и изводите на съда напълно кореспондират с показанията свидетелите по делото, поради което и решението му е обосновано. Възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Касационната инстанция споделя становището на първоинстанционния съд за недоказаност на обстоятелството, че нарушението е довело до неотразяване на приходи и ощетяване на държавния бюджет. Анализът на чл.185, ал.1 от ЗДДС и чл.185, ал.2 от ЗДДС налага извод, че за да се наложи на юридическо лице имуществена санкция в размерите по чл.185, ал.2, изр.1 от ЗДДС, следва нарушението да е довело до неотразяване на приходи - факт, който е елемент от фактическия състав на нарушението и който подлежи на посочване в АУАН и в НП и на установяване и доказване от наказващия орган. Наличието на неотразени приходи не може да се предполага, а трябва да бъде посочено и доказано по безспорен начин. В настоящия случай в АУАН не се твърди и не се сочи, а в наказателното постановление декларативно е заявено, че нарушението води до неотразяване на приходи, без да са изложени фактически обстоятелства въз основа, на които е направен този извод. В преписката и в рамките на съдебното производство не са представени никакви доказателства във връзка с твърдението за неотразени приходи, отсъстват доказателства за укриване на приходи и данъци. Предвид изложеното не може да се приеме, че неотразената положителна разлика във фактическата касова наличност съставлява приходи от продажби, за които не е издаден касов бон и в резултат, на което е налице неотразяване на приходи. Правилен е и извода на първоинстанционния съд с оглед гореизложеното, че следва в случая да бъде приложена нормата на чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 на ЗДДС и наложената санкция да бъде определена в минимален размер от 500 лева.

Съдът намира за неоснователни и доводите за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в случая се касае за нарушение на фискалната отчетност, а установената разлика на паричните суми е положителна, като освен това наложената имуществена санкция е в минималния размер посочен в закона.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.07.2021г. по НАХД № 5150/2021г., постановено по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 95-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], В., [улица], представлявано от Б. М. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: